Dosar nr.4-437/2026
4-26019612-12-4-19022026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Tatiana Bivol
Grefier Alexandru Carp
cu participarea:
reprezentantului agentului constatator Nicolae Bătrîncea

a examinat în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. Elena Vîlcu, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în r-ul *****, s. *****, învinuită în săvârșirea contravenției prevăzute de art.265 Cod Contravențional al Republicii Moldova,

a c o n s t a t a t :

La data de 06.02.2026, șeful SEM, Dumitru Chircu a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.SVM01018210 în privința cet. Elena Vîlcu în temeiul art.265 Cod Contravențional, pentru faptul că acesta la data de 11.10.2026, aflându-se în or. *****, str. ***** în incinta magazinului ”*****”, comercializa mărfuri fără dovada originii și proveniență lor, articole vestimentare cu valoarea în vamă de 31 900 lei, ignorând astfel prevederile art.18 alin.(2) din Legea nr.231 /2010.

La data de 09.02.2026 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost expediate Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, conform art.395 Cod Contravențional, pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința cet. Elena Vîlcu.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator Nicolae Bătrîncea a menționat că susține procesul-verbal cu privire la contravenție nr.SVM01018210 din 06.02.2026, solicită sancționarea lui Elena Vîlcu și confiscarea corpurilor delicte.

Făptuitorul Elena Vîlcu fiind legal citat, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa. Potrivit art.455 alin.(3) Cod Contravențional, neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale. În subsidiar, instanţa

mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC ”Raissa M. Shipping” SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere că în ședința de judecată făptuitorul nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acesteia.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată ajunge la concluzia că în acțiunile lui cet. Elena Vîlcu sunt prezente elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.265 Cod Contravențional.

Instanța de judecată menționează că, potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, *orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.*

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă

din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum şi din art.378 alin.(1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit prevederilor art.458 Cod Contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

În conformitate cu art.443 alin.(1) lit.d) și e) Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Instanța de judecată constată că procesul-verbal nr.SVM01018210 din 06.02.2026, conține data și locul unde a fost încheiat, numele, prenumele, calitatea şi instituția din care face parte agentul constatator, descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei şi locului în care a fost săvârșită, precum şi arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei, indicarea actelor normative incidente, termenul de exercitare a căii de atac, procesul-verbal fiind semnat de către doi martori, astfel nu sunt careva temeiuri de drept coroborate celor de fapt, care ar atrage după sine nulitatea actului de constatare a faptei contravenționale întocmit de către agentul constatator.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul Contravențional, *aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.*

În acord cu art.425 alin.(5) Codul Contravențional, *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.*

În acest sens, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care în cauza Öztürk vs Germania, Curtea analizează caracterul "penal" al contravenției şi statuează că o eventuală distincție între contravenții şi infracțiuni în legislația internă a statalelor semnatare ale Convenției, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art.6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Salabiaku vs

Frantei, Telfner vs Austria şi Anghel vs Romania, Curtea Europeană se pronunță şi cu privire la aplicarea unor prezumții relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare şi sancționare a contravenției), în sensul că nu contravin exigențelor Convenției, cu condiția că aceste prezumții să nu impună o sarcină excesivă în privința apărării celui acuzat.

Instanța de judecată apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenție nr.SVM01018210 din 06.02.2026, întocmit în privința lui Elena Vîlcu este legal și la întocmirea acestuia au fost respectate atât condițiile legale de fond, cât și de formă, împrejurări ce dovedesc vinovăția lui Elena Vîlcu în săvârșirea contravenției imputate, care a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat atât de agentul constatator, cât şi de instanță.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, ultima aplicând totodată semnătura sa.

Instanța de judecată constată că vinovăția cet. Elena Vîlcu în comiterea contravenției prevăzute de art.265 din Codul Contravențional - achiziţionarea, păstrarea, transportul, comercializarea mărfurilor, produselor ori a materiei prime fără dovada originii şi a provenienţei lor, dacă dispunerea de o asemenea dovadă este obligatorie conform legii, este confirmată integral prin probele administrate de agentul constatator prezentate instanței de judecată și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, potrivit procesului-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echipa mobilă nr.366 seria 00000732 din 11.10.2025, se atestă că în urma controlului vamal în incinta magazinului ”*****”, din or. *****, str. ***** au fost depistate mărfuri fără dovada originii și provenienței lor, și anume articole vestimentare.

Fiind audiată cet. Elena Vîlcu la data de 11.10.2025, aceasta a comunicat că o parte din mărfuri le procură de la km7, pentru care nu deține acte de origine și proveniență.

Potrivit procesului-verbal de examinare din 11.10.2025, a fost examinat magazinul ”*****”, din or. *****, str. ***** unde au fost depistate mărfuri, și anume articole vestimentare, susceptibile de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 11.10.2025, din magazinul ”*****”, din or. *****, str. ***** au fost ridicate mărfuri conform Anexei nr. 1 la procesul-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echpa mobilă nr.366 seria 00000732 din 11.10.2025.

Prin ordonanța din 11.10.2025 mărfurile ridicate din magazinul ”*****”, din or. *****, str. ***** au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte, fiind atașate la dosar.

Potrivit Raportului din 15.01.2026, a inspectorului superior a Serviciului Valoare în Vamă, Victoria Iordan, valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarate a fost estimată în sumă de 31 900 lei.

La cercetarea cazului contravențional, instanța de judecată a constatat că a fost comisă contravenție, persoana poate fi trasă la răspundere și aceasta este vinovată de comiterea acestei contravenții. La caz, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția lui Elena Vîlcu de a comite fapta imputată, în concluzie la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

În speța dedusă judecății, există temeiul real al răspunderii contravenționale care este fapta ilicită cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale cu privire la conviețuirea în cadrul societății, ocrotite de Legea contravențională.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont de prevederile art.32 Cod Contravențional, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenției de caracteristica persoanei.

Existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, precum şi circumstanțelor atenuante şi/ sau agravante nu s-au stabilit.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de judecată constată faptul că vina lui Elena Vîlcu de comitere a contravenției prevăzute de art.265 Cod Contravențional - achiziţionarea, păstrarea, transportul, comercializarea mărfurilor, produselor ori a materiei prime fără dovada originii şi a provenienței lor, dacă dispunerea de o asemenea dovadă este obligatorie conform legii, este demonstrată pe deplin.

Astfel, conform art.265 Cod Contravențional, achiziționarea, păstrarea, transportul, comercializarea mărfurilor, produselor ori a materiei prime fără dovada originii şi a provenienţei lor, dacă dispunerea de o asemenea dovadă este obligatorie conform legii, se sancţionează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 180 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

Instanța de judecată, urmare a examinării cauzei contravenționale, reieșind din prevederile legale mai sus citate și luând în considerație că Elena Vîlcu nu a recunoscut vinovăția în cele imputate, consideră echitabilă aplicarea în privința contravenientului Elena Vîlcu a pedepsei contravenționale amenda în mărime de 70 unități convenționale.

Totodată, conform art.439[7] alin.(1) - (3) din Codul Contravențional, *confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei*

contravenții; b) rezultate din săvârșirea contravenției, precum și orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație și depistate pe parcursul desfășurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator.

Potrivit art.431 alin.(3) Cod Contraventional, *până la soluționarea cauzei contravenționale, agentul constatator asigură păstrarea corpurilor delicte potrivit prevederilor art.159–161 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional.*

În temeiul art.162 alin.(1) CPP, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.*

Astfel, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delicte din 11.10.2025, în cadrul cauzei contravenționale au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte - mărfuri conform Anexei nr. 1 la procesul-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echpa mobilă nr.366 seria 00000732 din 11.10.2025, care erau deținute fără acte de proveniență, astfel se impune confiscarea acestora și nimicirea.

Călăuzindu-se de prevederile art.art.243, 452, 460, 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Elena Vîlcu, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în r-ul *****, s. *****, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.265 Cod Contravenţional al RM și i se aplică sancțiunea contravențională amenda în mărime de 70 unități convenționale, echivalentul a 3 500 (trei mii cinci sute) lei.

Se aduce la cunoștință lui Elena Vîlcu că în conformitate cu prevederile art.34 alin.(3) Codul Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale şi astfel, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată în totalitate.

Se aplică confiscarea specială a corpurilor delicte – mărfuri conform Anexei nr. 1 la procesul-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echpa mobilă nr.366 seria 00000732 din 11.10.2025, recunoscute prin ordonanța de recunoaștere drept corpuri delicte din 11.10.2025, urmând a fi nimicite.

Hotărârea cu drept de atac în ordine recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Tatiana Bivol